

BOTH BALÁZS

A terep

*Ki látja még, hogy az árkok és sátrak felett
a pára mint tört fehér kendő lebeg,
és fácán rikolt a felmagzott fűben?
Ártéri fűzfák lélegzete, gyér szellő
leng szomorúan és hűsen.*

*Az éj szörnyei felszívódtak.
Alakot vált fűszál, torony, homokpad –
tíz perc, és egyik sem árnyék.
Szín a fénnel keveredve, utolszor,
harc terepnek összeáll még.*

*Itt vált jelenné a félve várt holnap.
Csalitos partra kékék zuhognak,
négy égtájról bedől a távol.
Maroknyi szegecs a horpadt kék fémen
egy elúszó éjszakából.*

*Az emlékezet röntgene még rád lel,
rozsdás kompasz, harci gép-kadáver –
tűz-marta, hólyagos testek.
Vadvirágaid között, te ártér, húsz éve
csonttalan árnyak sietnek.*

Japán tusrajzok

*Hold-lámpás alatt
tóból kilépő árnykép –
zsong az öt érzék.*

*Árnyéktalan kert
e szempár. Hét földrésznyi
nyár hajnala.*

*Hajts fejet, testőr.
Mandulatej illatú
lábnyom a kövön.*

*Dús, termő ág ring,
két birskörtécske simul
hús tenyerébe.*

*Almafavirág
habselyem szirma zuhog
ösvényre, dombra.*